

58.
Muistutus

Ohdelle Jumalifelle Sielulle
Pysymisest alinoma Rukouxis.

Ensimmäinen Wiisi.

Weiſ. kuin: O Jefu Chriſt ſä autuden 2c.
Gmanuel taimas m'un Jefuren, Lohdut minua
Anſioſ woimal, Sill Moſeren Laſi m'un
runnelut on, Ja khyneleil täyttänyt ſilmän, Ah!
armahda Jefu myös mailman pääl, kuin mi-
nua rundele autuden tiel, Ja ſano; jo Jefus
ſun hyljäis.

2. Jikewil ſilmil mailmaan tulin Waan ko-
ſkan ſit wahwiſtuin aſas, Niin mailman kanſſa
ſonnis juoyin, Ennen kuin tundoni heräis, Wa-
ſtudeſt mun tähty laſey tulla, Jos rahdon mun
Jefuren laſſi olla, Ja ſeurata Karitſat ijan.

3. Laina O Jefu muil kärkeſimä, Ettän tä-
män elämän ehton, Woittaiſin kaiſi mun wi-
hollifen, Niinkuin yr wäkewä Gangaſ, Ett' ko-
ſkan tääll' taikellut wiinamädeſ, Sitt weſata ſai-
ſin Karitſan häis, Jefuyell mun eloni Herrall.

4. Autuden järjeſtyſ armon aſas, On hurſas
elämäkerta, Ahdiſtettuin ſieluin lepoſia On Jefu-
ſuren Weren wirta, Jos mailma wiha, koll
Jefus autta, M'ä ruſoilen Jſä ain Pojan
Lautta, Hän on ain ainoa apun.

5. Salemin Kaupung ſol' ylhäl ombi, Mun
ſielun riemulla täyttä, Ja Jefuren Weri myös
Golgataſa, M'un ſielun welaſta pääſtä, Wan-
hurſkauden Auringo Jefu Chriſt, M'ä ſeiſon nyt
murhen khyneleis, Aut' Anſioſ turwaan aina.

6. Weiſ

6. Belialin ojat m'un Jesuren On ombärins
kiedonut, täällä, Hän pilkattiin mailmald niin
kuin mekin, Eihans päiwind maan päällä. Waan
kossa m'un Jesuren duomio tule, Silloin mond
sielu koss wapise, Jott' raadel on Jesuren lambait.

7. O! ihanat muodet ja armo päiwät, Koss'
Jesuren Piinaa tääl tutkin, O! ihanat miiket
ja autuat hetket, Koss' Karitsan ristiä muistin,
Ne hetket m'un eteeni awais taiwan, Ne liewi-
tit sielun waikian waiwan, Jost Emanuel sua
kiitan.

8. Jesuren Werisen Jaanan alla, M'ä itsen'
nyt kohdastans annan, Ja hänen laupian kas-
wons eteen, M'un puutoyen aikana's kannan,
O! Jesu suloinen Ilkämiehen, Kohdut mun su-
ruinen sydämmen, Niil wiimeisill mailman hetkil.

9. Eija ett' Jesus on luwan tulla, a) Duo-
mitseman koko maan piiri, Hän andapi kullens
gin töidens jälken, Ja lapsens riemulla täyttä,
Ah! Jesu suloinen Urmon Isä minulle heikolle
woimaa lisä, Ett' Tahtos tekisin aina.

10. Se woiman Engelit eläwäin maall', b)
Ja palwelewaiset Henget, c) Suloiset ihmisten
Wartiat, Jott' Karitsal kütösta laulatt, Olkat
m'un Leitsajan synnin maasa, Ett' ijät sitt yh-
des taiwasa, Ain Händä kiittää saissin.

11. Hesekiel d) Propheta on kirjoittanut, Kuing'
taiwan talosa ombi, Juur' kirkas poisto ja
riemun meno, Niil autuil ofketuil maasta:
Tämän näki e) muinen myös Stephan waina
Koss' Judan Kansa händ' kiwil surma, Niin
taiwas leimahti awoi.

12. Kristus yr Kirkon Opettaja, Hän taiwan
ilosta

a) Matth. 12: 41. b) Ebr. 1: 14. c) Ps. 91: 11.

d) Hes. 4: 1, 7. e) Ap. 7: 56.

ilosta puhu, Ja kuinga ne walitut sielut siellä,
Ei Jumalan kiitoreen suutu. Nyt Christityt rak-
kat m'd muistutan teill, Ett' rukoilett Jesust,
Kuin muistan on meit, Kosk' edestäm ristisä rippui.

13. Amos, Herran Propbeta sano: Ett' Da-
widin huone ja maa, f) Taas ylösraketan niim-
kuin enneng; Ne meidän sielumme owat, Jotk'
Adamis langen on kaikki täällä, Näit Jesus
rakensi ristin päällä, Ja lepytti Isäns wihan.

14. Elias ollesans tässä elos On wakaisell so-
dämell, rukoill: Ah! katsokat Taiwan wesi läh-
teit, Hän ilmast juoremast esti, g) Viel tulifill
Waanuill löyi täällä, Kosk' temmattin Taiwa-
seen eläwäldä; Näin Rukous hedelmän kanda.

15. Nainin h) Lesken kynnelden wiest, On
Jesurell kelwannut aivan. Rukouren kautta me
kaikki woitam, Mit' ikänans nimittä taitan'
Rukous tuo meil uudet Taiwat, Rukous lieiwittä
kaikki waiwat! Siis rukoillkam ahkerast aina.

16. Näin nöyrdä rukous Herran edes On,
woimaa ja hedelmit' täynnäns, Moses hän mui-
nen niin kauwan rukoill' Ett' wäsyi ja langeis
maahan, Hän rukoill' niin kauwan ett' langeis
maahan: Niin pitä Jesust rukoildaman, Sitt'
wasta on rukous kuultu.

17. Ei se ol' niin kewiä autuax tulla, Kun
muutammat puhuwat siitä, Wanhurssas wapisee
armon liitos, Ett' usiasti horjahta tahto. Jos
joku täällä pahast erä maasa, On yhdengin het-
ken paits Jesusta, Niin Engelit itkewät Taiwaas.

18. Mikodemus i) Jesureld kysyi muinen, Mi-
sä autuus ja elämä seiso? Käändöy ja palat-
hänen Jesus kätti, Ja lapseri jällens tulla Ei
tah,

f) Amos 5: 11. g) 2 Kuning. 1. 2: 11. h) Luc. 7: 12.

i) Joh. 5: 3.

tahdo nyt kukan lapsi olla, Baan kaitill on
mielt autuax tulla, Ah ei! ilman parannusta.

19. Laborin wuorell on hnwä olla, Sill Jes
sus on kirkkana siellä, Baan mengön ensiik
jokainen pirtitarhaan, Ja sitten Golgatan wuorel,
M'ä ymm irrän surun ja murhen päiwät, Joiden
läpits Jumalan lapset käywt, Sissäl' Jhdn
Kunnian Taimaan.

20. Ne Eremiti on myös nähnyt, Kuing' oh
ten hetken' ja tiiman, Kolm' kommend' tuhat
ihmisten sielu On Herran duomioll tullut, Joist
kayi sielu waan autuax tuli, Muut kaitk kado
tuyen duomion kuulit, Ja josattin kuoleman
kuoppaan.

21. Taimallinen Jsi mun kunnian Herra,
Älä duomiol käy muu kanssan, Sill' sinua pala
welen tähtälähin S'ä olet muil autuden ansain'.
M'ä itken huikiast nyt Jeremian kanssa: Ah!
Jesu, Ah! Jesu nyt armois ota; Jo pelwosta
ratti raukeen.

22. Airetöin on S'un laupiudes, O! Jesu
Kunnian Herra; S'ä Bolton Ruhtinas Israe
lis, Eif' syndiset enä S'ull kelpa, Ndin Christi
tot rakkat on Jesus huutan; Tullkat nyt sisälle
Waldakundaan, Jok' walmistett on katuwill
sieluil.

23. Sentähden mahdamme rohkiast siis Armo
Jsuimes togö käydä, S'ä Elämän Tie Jesu
Christ, Kuin syndim kaitk maroit edällä, Ah!
auxem ehdi, rukoilem wiisist, Älä luowu meist
suurist syndisist, Baan saata Kanaan Maalle.

24. Ewangeliumin k) saarnan kautta Me pe
riä taidamme Taimaan; Mut Jesu ett' päässim
Lain alda, Joka meit peljättä aiwan, Sill nuo
ruden synnit meill muistos owat, Baan kuitengin

k) Matth. 9: 2.

Jesuren Beri Haawat, Meit' niistä pelasta taita.
25. Nyt tässä m'un sielun armon tilas, M'd
Jesuren Kuolemaan turwaan; Ei mual ol' apu
eik' lohdutusta, Eht' en m'd viel totisek' usko;
S'd epäusko miy minua waiwat? Siu' latu-
wain sieluin on Isä Taiwaas. Ah! Jesu m'un
uskoni wahwist.

26. Ei ole nyt kynnelet filmis end, Ne Jesus
on Werelläs muuttan, Nyt ijankaikkiser rie-
mumiinar, Kuin luvan on omasta suustans:
Ett' udesa Salemin Kaupungisa, Hän tahtopi
kynnelet iloy muutta, Ja kaicki ne poses vyhki.

27. Golgathas Jesus m'un wisseytti, Ett' syn-
nin welasta pääsin. Aut Jesu ett' eläin tahos
jälken, M'un elon ehtoon asti, Ett' kuollon
kautt' kulkisin kunnia, siian, M'un Taiwallisen
Isän maahan; Sillä nöyräst rukollen Sulha.

28. Riemust ja tulewast Taiwan ilost M'd
ratti riemuita mahdan, Tääl häwäistyst, pilkaa,
m'd kärsin paljo, Waan sielun siell' kunnias
hohta; M'd Jesusta kiitän sit harpu kädes,
Eht' halpa kyll olen mailman edes: Näin Ju-
mal omians korja.

29. Basunan änen me kaikki kuulem, Kost'
Herran Duomtol tullan, Ne walitut oikiall'
puolell' Isän Sitt Walmu käsisa seisso, O! ihanat
ihmisten Lapsi wainat, Kuing' kaunist te tässä
nyt laulaa taidatt', Tuur heliäll uusill kielill.

30. M'd Hallieluja weisat mahdan, Nyt tänä
autuden päivän, Sill Jesus mun ruokki ain
taiwan mannall, Ja sondini ander anda, Siis
kiitos sull suloinen sielun Ylä, Joka ett' mi-
nua koston holkä, Waan wahwistat Elämän
Leiwall. Amen.

Toinen Wirt.

Maarottus ahkeruteen, (wiimeisind Jhmisen Wo-
ian päiwind) uskon ja rakkouden harjoittamisessa.

W. I. Ah! surutoin kofkas synnistä laffat, &c.

Ah! noffat sielut nlds synnin suosta; Ei siidä
tawall taiman tietä suosta. Ah noffat! no-
ffat! aika on jo tull; Wai etkö tahdo nytkin
synnill puoll.

2. Jesuren Kuollo ei ol' hoddollinen, Miin-
kauwan kuin s'un mieles luonollinen Sinne tän-
aina sua raatele, Jos ett' sä hartast armoo etseille.

3. Ah! sielu parka lampus on jo sammun,
Ellet sä wirtko uuteen hengen haluun, Waan
mielelläs kyl aina etsellet, Mist jongun wdärän
hion löytänet.

4. Ja siidä raukka olet wiellä perät Juur on-
duwainen, ellei Herra herät, Ja peljät sinua
otkein waltwoman, Christusta beliallist eroittaman.

5. Ehkä sull myöskin joku walo olis, Miin-
et sä kuiteng koko armo anois, Juur sulast armost
Herran Jesuren, Jong tähden mones steis po-
synet.

6. M'ä rukoilen sinua Herra Jesu, Ah! ar-
mahd', walais, misä otkiat misut Olle? S'un kal-
list siemen pellostas, Ah! katsahd' kuiteng' wi-
heljäisyttä.

7. Kynnellis Jesu edesäs nyt seison; Armahda
sieluan, kuin mones reisuus Waelda, ilman yh-
tän totuutta, Ah Jesu! Jesu minua wirtwota.

8. Kats ettei Herran pelko sulda puutu, Koff'
ets sä itsees wiellä perät suutu, Ett' wanha
perind' makaa sydämes l), Se saastutta kaitt'
sielun ytimen.

9. Nutt'

9. Mutte' joka hartast Jeesus aina etsi, Ja lähte ulos
penseyden pätsit, Se ombi Herran jäsen elävä, Se hywin
elämäns on päättävä.

10. Se viimein iloon ijanlakkisehen, kitta wiedän kuin
hy wiisas Neitsytläinen, Jong' lampu mailmas on palanut,
Ei koskan silmäns uneen painanut.

11. Katsso jos waattes ovat puhdistetut, Karitsan Weres
m) aina uudistetut? Se ora tuore wiinapuusa on, Sentäh-
den pyri ettes lang' kuollon.

12. Tul' Herra Jesu n) wäkemydes kanssa, Tul' rakas
Hkä sinun duomios kanssa, Ah kuule! kuule suuri Jumala,
Ah! ole nytkin vielä Nuttaja.

13. Ah! walais hymmärryksen ja myös mielen Ah! perä
sydämen ja awa fielen, S'un Rimeks ain kaikis kiittämän,
Ah! auta et jo alan kiittämän.

14. Jeesuksen tulo kenen walmiin löytä? Ah! sielu älä enä
welka tähtä, Waan ruo'il hartast walistusia unte', Ilman
Pun sydämmes ei koskan muut.

15. Ah Jesu! Jesu herät mua wastudest, Ja anna walo
armoosi suurest uudest Mut etten enä laugeis sinust pois, Waan
et' ain' sielun sinust woiman jois.

16. Tul' Jesu nyt myös herättämään kaikki, Ja waltos-
mahan herätetty waadi Tähtä s'un salis joukoll walituill;
Woi! etten nytkin vielä taida tull.

17. S'un tygös Jesu, rackaudes uudest, Ja halat siua
hengen palawudes; Maahan sentähden kaikki järjen työ,
S'un armos tähden kokonans nyt lyö.

18. Ja walais silmän walol aiwan udel, Ah! Jesu nyt-
kin vielä äändän kuuldel, Tul' wäkemydes kanssa, sielui lyö:
Et' näkifitt kuing' pimiä ombi yö.

19. Siis Herra minua wahwan pidä aina, Etten elämän
enä syonnill laina. Ah! Jesu wahwist hamaan loppuun ast',
Et' pelastetny tul'sin kuolemast.

20. Ah! kuinga suuri ilo taitwas liene, Et' se haluan
sinne nytkin wiene. Ah! Jesu auta piinas tähden nyt, Et-
ten tästedes enä Sieluan myy.

Kolmas Wirsi.

Weis. kulu: Armon Liiton Engell, 10.

Wimo

m) Jlmest. kirj. 7: 14. n) Jlmest. l. 22: 20.

Armo m'ä nyt Jerjälän, Että Piinas Berinen, Wois m'un
surkian puhdistä; Ei koskan omaist ansioista.

2. Koska hengi sammu pois, Silloin vaha luond' olis
Balnis surmaan wetämään, Karwaan maktar tekemään o).

3. M'ä makan nyt synnissä, Hengellises luollosa, Ah! en
Jesu hellitä, Jesu! Jesu lämmitä.

4. Jesu rewä ytimen, Konnä kylmä sydämen, Saata au
tuax synnestsän, Weres woima anna tänn'.

5. Piirit sielun armollas, Hengen haluun voimallas,
Radonnutta lammasta Esi ylös korwesta.

6. Wedä ylös syndisit, Pangennutta Zionit Waken, sanas
aesteellä, Etten pyhdäts efiellä. p)

7. Ei ol' oma hursteus, Koskan synnist pelastus, Palka
ymbi kadotus, Synnin tähden hirmuisus.

8. Jesu armahd' synnissä, Jesu ruksil edestän Pyhä Hen
gi Jesu Christ, Pelasti synnin babelist.

9. Jesu kuorman kewitä, Waha tundon selitä, Weres woi
maa nyt halan, Suo ettän täst wiel palan.

10. Suo S'un Uskos käsitän, Henaen walos omistan:
Eunnon haawat varataan, Kost' Jesus kästetän.

11. Zion waikasi walitta, Ellei armo hallitse: Surkia
ymbi tilan myös, Eten ole armon työs.

12. Uusi luondo Christures. Uudesa kuuliaisudes, Löyty
Hengeu walo uus, Waan ej järjen sekoitus

13. Ilman Isän q) wetämist, Ei ole obottamist, Osalli
sutt' Jesures, Ei rawindot Sielulles.

14. Amen! Kiitos loppumat, Runnia suuri taukomat,
Herra r) minua armahda, Etten Sieluan kadota.

o) Esai. 3: 29. p) Luc. II: 18. q) Joh. 6: 44. r)
Matth. 15: 22.